WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 21 czerwca 2007 r. *

W sprawie C-259/05

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank te Rotterdam (Niderlandy) postanowieniem z dnia 8 czerwca 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 czerwca 2005 r., w postępowaniu karnym przeciwko

Omni Metal Service

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: P. Jann, prezes izby, J.N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: J. Swedenborg, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 września 2006 r.,

* Język postępowania: niederlandzki.

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Omni Metal Service przez R. Sinkego oraz B. Veldhovena, advocaten,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez H.G. Sevenster, M. de Mol oraz przez P. van Ginnekena, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu portugalskiego przez L. Fernandesa oraz M. Ribes, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez M. Konstantinidisa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Kugela, T. Ormonda oraz P. Kuypersa, advocaten,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, str. 1) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 349, str. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 259/93").

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach postępowania karnego wszczętego przeciwko Omni Metal Service w związku z dokonanym przez nią wywozem odpadów kabli elektrycznych z Hiszpanii do Chin przez obszar Niderlandów bez uprzedniego powiadomienia o tej wysyłce władz niderlandzkich.

Ramy prawne

3 Artykuł 1 rozporządzenia nr 259/93 stanowi:

„1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wysyłek odpadów wewnątrz, do i ze Wspólnoty.

[…]

3. a) Wysyłki odpadów przeznaczonych tylko do odzysku i wymienionych w załączniku II zostają również wyłączone z przepisów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 11 lit. od b) do e) oraz w art. 17 ust. 1–3 […]".

4 Załącznik II do rozporządzenia nr 259/93, zatytułowany „Zielony wykaz odpadów", stanowi:

„Bez względu na to, czy odpady znajdują się w niniejszym wykazie, czy też nie, nie wolno ich przemieszczać jako odpadów z wykazu zielonego, jeśli są one zanieczyszczone innymi materiałami w stopniu, który a) zwiększa ryzyko związane z danym odpadem do poziomu kwalifikującego ten odpad do wpisania go na wykaz bursztynowy lub czerwony lub b) nie pozwala na regenerację danego odpadu w sposób bezpieczny [racjonalny] dla środowiska.

GA. ODPADY METALI I STOPÓW METALI W FORMIE METALICZNEJ, NIEROZPROSZONEJ

[…]

Niżej wymienione odpady i złom metali nieżelaznych i ich stopy:

GA 120 7404 00 Odpady miedzi i złom miedziany

[…]

GC. INNE ODPADY ZAWIERAJĄCE METALE

GC 010 Zespoły elektryczne składające się wyłącznie z metali lub stopów

GC 020 Złom elektroniczny (np. płytki obwodów drukowanych, komponenty elektroniczne, przewody) oraz regenerowane komponenty elektroniczne nadające się do odzysku metali pospolitych i metali szlachetnych

[…]

GH. ODPADY TWORZYW SZTUCZNYCH W STANIE STAŁYM

W tym między innymi:

GH 010 3915 Odpady, obrzynki i złom tworzyw sztucznych z:

[…]

GH 013 ex 3915 30 — polimerów chlorku winylu

[…]".

5 W świetle art. 17 rozporządzenia nr 259/93

„1. W odniesieniu do odpadów wymienionych w załączniku II Komisja powiadomi przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszystkie kraje, których nie obowiązuje decyzja OECD [decyzja Rady Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju z dnia 30 marca 1992 r. dotycząca kontroli transgranicznego przesyłania

odpadów przeznaczonych do odzysku] dla [o wykazie] odpadów wymienionych w tym załączniku, oraz zażąda pisemnego potwierdzenia, że takie odpady nie są przedmiotem kontroli w kraju przeznaczenia i że ten ostatni zaakceptuje rodzaj wysyłanych odpadów bez uciekania się do procedur kontrolnych, które stosuje się do załącznika III lub IV, lub wskaże, czy odpady te mają podlegać tym procedurom lub procedurze przewidzianej w art. 15.

[…]

2. Jeśli wywożone są odpady wymienione w załączniku II, muszą być przeznaczone do odzysku w obiekcie, który zgodnie z prawem krajowym działa lub jest uprawniony do działania w kraju przywozu […].

[…]

8. W przypadku gdy odpady do odzysku wymienione w załączniku III i IV i odpady do odzysku jeszcze nieprzyporządkowane załącznikom II, III lub IV są wywożone do krajów lub przez kraje, do których nie stosuje się decyzji OECD:

— stosuje się odpowiednio art. 15, z wyjątkiem ust. 3,

— uzasadniony sprzeciw może być wnoszony tylko zgodnie z art. 7 ust. 4,

chyba że postanowiono inaczej w dwustronnych lub wielostronnych umowach zawartych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) i na podstawie procedur kontrolnych ustanowionych w ust. 4 lub 6 niniejszego artykułu lub w art. 15".

6 Artykuł 15 rozporządzenia nr 259/93 określa procedurę mającą zastosowanie w przypadku wywozu odpadów do unieszkodliwiania. Procedura ta przewiduje między innymi powiadomienie właściwych władz kraju tranzytu.

7 Artykuł 26 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia stanowi:

„Jakakolwiek wysyłka odpadów dokonana:

a) bez powiadomienia wszystkich zainteresowanych właściwych władz, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia;

[…]

uważana jest za obrót nielegalny".

8 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1547/1999 z dnia 12 lipca 1999 r. określające procedury kontrolne na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93, mające zastosowanie do wysyłek niektórych rodzajów odpadów do niektórych krajów, do których nie ma zastosowania decyzja OECD C(92)39 final (Dz.U. L 185, str. 1), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2118/2003 z dnia 2 grudnia 2003 r. (Dz.U. L 318, str. 5), stanowi, jak wynika to z załącznika D do tego rozporządzenia, że Chiny przyjmują wysyłki odpadów objętych kodami GA 120 740400, GC 020 oraz sekcją GH załącznika II do rozporządzenia nr 259/93 bez zastosowania żadnej z procedur

kontroli przewidzianych w rozporządzeniu nr 259/93, lecz pod warunkiem przeprowadzenia uprzedniej obowiązkowej inspekcji przez China National Import and Export Commodities Inspection Corporation.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

9 Przeciwko spółce Omni Metal Service, mającej siedzibę we Francji, toczy się postępowanie przed Rechtbank te Rotterdam na podstawie art. 10.60 akapit pierwszy ustawy o ochronie środowiska naturalnego (Wet milieubeheer) w związku z art. 26 akapit pierwszy rozporządzenia nr 259/93.

10 Spółce tej zarzucono, że z naruszeniem przepisów rozporządzenia nr 259/93 dokonała około 15 marca 2004 r. wywozu z Hiszpanii do Chin przez Rotterdam 17 kontenerów ze złomem po kablach elektrycznych (składających się z rdzenia miedzianego w powłoce z PCW o różnych średnicach nieprzekraczających 15 cm) przeznaczonym do dalszego wykorzystania, nie powiadamiając o wysyłce właściwych władz.

11 Zdaniem Openbaar Ministerie (prokuratury), wobec okoliczności, że odpady takie nie składają się z przewodów lub kabli do użytku domowego, lecz z wielkośrednicowych kabli do zastosowania pod ziemią przeznaczonych do przesyłu energii elektrycznej, nie stanowią one złomu elektronicznego w rozumieniu kodu GC 020 zielonego wykazu odpadów. Ponadto ponieważ nierozdzielone zestawienie miedzi i PCW nie jest jako takie wymienione w tym wykazie ani w wykazach zawartych w załącznikach III i IV rozporządzenia nr 259/93, a wysyłki dokonano do państwa niebędącego członkiem OECD, wymagane było powiadomienie, w szczególności władz niderlandzkich jako władz kraju tranzytu, jak wynika to z postanowień art. 15 w związku z art. 17 ust. 8 rzeczonego rozporządzenia.

12 Zdaniem Openbaar Ministerie interpretacja taka narzuca się po pierwsze w świetle konieczności zawężającej wykładni kategorii odpadów, których wysyłka nie podlega przepisom rozporządzenia nr 259/93, a po drugie w świetle wniosków wynikających z wyroku z dnia 25 czerwca 1998 r. w sprawie C-192/96 Beside i Besselsen, Rec. str. I-4029, pkt 32 i 34.

13 Natomiast Omni Metal Service uważa, że złom będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym jest objęty wspomnianym kodem GC 020, ponieważ to skład kabli — a nie ich średnica czy pochodzenie — jest jedynym decydującym kryterium dla takiej kwalifikacji. Ponadto w przypadku zestawienia różnych odpadów wymienionych w zielonym wykazie praktyka stosowana — zdaniem Omni Metal Service — w Hiszpanii, będącej krajem wysyłki, polega na uznawaniu tych odpadów za objęte tym wykazem i w konsekwencji stosowaniu przewidzianej tam procedury. Polityka Chin jest zdaniem Omni Metal Service analogiczna, gdyż to państwo trzecie ogranicza się w odniesieniu do zestawienia miedzi i PCW do poddania przywozu wymogowi uprzedniej inspekcji dokonywanej przez China National Import and Export Commodities Inspection Corporation w państwie wysyłki.

14 W powyższych okolicznościach Rechtbank te Rotterdam postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy złom kablowy, którego niniejsza sprawa dotyczy (częściowo o średnicy 15 cm), można sklasyfikować jako »złom elektroniczny, np. przewody itp.« zgodnie z kodem GC 020 zielonego wykazu?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zestawienie materiałów z zielonego wykazu, które samo w sobie nie znajduje się w tym wykazie można lub też należy traktować jako materiał z zielonego wykazu i czy może ono być przewożone w celu odzysku, nie podlegając przy tym procedurze zgłoszenia?

3) Czy w związku z tym wymagane jest, by odpady te były oferowane lub przewożone oddzielnie?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pierwszego pytania

15 Na wstępie należy przypomnieć, że zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego odesłaniem prejudycjalnym polega na wyjaśnieniu sądowi krajowemu zakresu przepisów wspólnotowych w celu umożliwienia temu sądowi prawidłowego zastosowania tych przepisów do rozpatrywanych przezeń okoliczności, a nie na stosowaniu tych przepisów przez Trybunał, tym bardziej że Trybunałowi nie zawsze są znane wszystkie dane niezbędne w tym zakresie.

16 Przewidziana w art. 234 WE procedura odesłania prejudycjalnego ustanawia bowiem ścisłą współpracę między sądami krajowymi a Trybunałem, opartą na podziale zadań między nimi, stanowiąc instrument, za pomocą którego Trybunał przedstawia sądom

krajowym niezbędną dla rozstrzygnięcia zawisłych przed nimi sporów wykładnię prawa wspólnotowego (wyrok z dnia 7 listopada 2002 r. w sprawach połączonych od C-260/00 do C-263/00 Lohmann i Medi Bayreuth, Rec. str. I-10045, pkt 27).

17 Trybunał nie jest natomiast właściwy do rozstrzygania co do stanu faktycznego w sprawie przed sądem krajowym lub do stosowania w stosunku do przepisów lub sytuacji krajowych norm wspólnotowych, których interpretacji dokonał, ponieważ te kwestie należą do wyłącznej kompetencji sądów krajowych (zob. w szczególności wyroki z dnia 5 października 1999 r. w sprawach połączonych C-175/98 i C-177/98 Lirussi i Bizzaro, Rec. str. I-6881, pkt 38 oraz z dnia 22 czerwca 2000 r. w sprawie C-318/98 Fornasar i in., Rec. str. I-4785, pkt 32).

18 W tych okolicznościach pierwsze pytanie należy rozumieć w ten sposób, że zmierza ono do wyjaśnienia, czy kod GC 020 zielonego wykazu odpadów należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on — i jeśli tak, to przy spełnieniu jakich przesłanek — przewody elektryczne.

19 W tym zakresie z brzmienia tego kodu wynika, że objęte nim odpady to złom elektroniczny oraz regenerowane komponenty elektroniczne, z których można odzyskać metale. Jak podkreśla rząd niderlandzki, przewody zostały wymienione wyłącznie jako przykład takiego złomu elektronicznego.

20 Wynika z tego, jak słusznie wskazują wspomniany rząd i Komisja i wbrew twierdzeniom Omni Metal Service, że kod GC 020 dotyczy wyłącznie przewodów pochodzących z wyposażenia elektronicznego. Natomiast kod ten nie ma zastosowania do innych typów przewodów, w szczególności pochodzących z wyposażenia lub zespołów elektrycznych, gdyż kod GC 010 zielonego wykazu odpadów wyraźnie wskazuje w odniesieniu do odpadów pochodzących z takich zespołów, że są one objęte tym kodem w zakresie, w jakim składają się wyłącznie z metali lub stopów.

21 Choć dostarczony przez sąd krajowy opis kabli będących przedmiotem postępowania głównego wydaje się wskazywać, że nie chodzi o przewody stanowiące część wyposażenia elektronicznego, Omni Metal Service stwierdziła na rozprawie, że kable te w żadnym razie nie były wyłącznie przeznaczone do podziemnego przesyłu energii elektrycznej, jak wskazuje rząd niderlandzki, lecz że pochodziły właśnie z takiego wyposażenia elektronicznego.

22 Jak wskazano w pkt 15–17 niniejszego wyroku, dokonanie wymaganych w tym zakresie ustaleń faktycznych należy jednakże do właściwości sądu krajowego.

23 W świetle powyższego na pierwsze pytanie powinno się udzielić odpowiedzi, że kod GC 020 zielonego wykazu odpadów zawartego w załączniku II do rozporządzenia nr 259/93 należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje on przewody wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą z wyposażenia elektronicznego.

W przedmiocie drugiego i trzeciego pytania

24 Na wstępie należy stwierdzić, że sprawa przed sądem krajowym dotyczy wywozu kabli elektrycznych składających się z miedzianego rdzenia w powłoce z PCW, a nie takich rdzeni czy powłok, które zostały uprzednio rozdzielone.

25 W tych okolicznościach drugie i trzecie pytanie sądu krajowego powinno się rozumieć jako zmierzające w istocie do ustalenia, czy interpretacji rozporządzenia nr 259/93 należy dokonywać w ten sposób, że wprowadzone tym rozporządzeniem uregulowania w zakresie wysyłki dotyczące odpadów wymienionych w zielonym wykazie odpadów mają zastosowanie do typu odpadu złożonego, który choć nie został wspomniany w ramach tego wykazu, stanowi połączenie dwóch materiałów wymienionych w tym samym wykazie.

26 Zdaniem rządów niderlandzkiego i portugalskiego na pytanie to należy odpowiedzieć przecząco. Natomiast Omni Metal Service podtrzymuje przedstawiony przez nią przed sądem krajowym punkt widzenia, w świetle którego taki złożony odpad jest objęty uregulowaniami mającymi zastosowanie do zielonego wykazu odpadów.

27 Komisja twierdzi ze swej strony, że rozstrzygnięcie kwestii, czy zestawienie materiałów wymienionych w zielonym wykazie odpadów może zostać wysłane bez uprzedniego powiadomienia, jest uzależnione od okoliczności konkretnej sprawy. Jej zdaniem zwolnienie z obowiązku powiadomienia jest dopuszczalne w przypadku przyjęcia rozpatrywanych odpadów przez kraj przywozu w celu ich odzysku, jeśli wszystkie zawarte w odpadach materiały występują w zielonym wykazie odpadów, a stopień zanieczyszczenia różnych odpadów nie stoi temu na przeszkodzie.

28 Natomiast ze zdania wprowadzającego załącznik II do rozporządzenia nr 259/93 wynika, że zastosowanie uregulowań przewidzianych dla zielonego wykazu odpadów jest wykluczone w każdym przypadku, gdy występuje zwiększone zagrożenie dla środowiska naturalnego lub nie jest możliwe racjonalne odzyskanie różnych materiałów występujących w odpadach. Co się tyczy sprawy przed sądem krajowym, Komisja jest zdania, że powiadomienie było wymagane, gdyż PCW nie zawsze nie stanowi zagrożenia dla środowiska.

29 Jak Trybunał stwierdził wcześniej, w szczególności z szóstego i dziewiątego motywu rozporządzenia nr 259/93 wynika, że system służący nadzorowi i kontroli wysyłek odpadów między państwami członkowskimi, ustanowiony w tym rozporządzeniu, uwzględnia potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego oraz ma na celu umożliwienie właściwym władzom podjęcia wszelkich środków niezbędnych do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego (zob. wyrok z dnia 28 czerwca 1994 r. w sprawie C-187/93 Parlament przeciwko Radzie, Rec. str. I-2857, pkt 18).

30 Jedenasty i dwunasty motyw rozporządzenia nr 259/93 potwierdzają, że kontrola i nadzór wprowadzone rozporządzeniem mają na celu ochronę środowiska naturalnego nie tylko we Wspólnocie, lecz również w państwach trzecich, do których wywożone są odpady ze Wspólnoty.

31 Co do faktu, że wysyłki odpadów do odzysku wymienionych w zielonym wykazie odpadów są — w drodze wyjątku — generalnie wyłączone z procedur kontroli ustanowionych w rozporządzeniu nr 259/93 na podstawie art. 1 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia, wynika on — jak podkreślono w czternastym motywie rzeczonego rozporządzenia — z okoliczności, że takie odpady zwykle nie przedstawiają zagrożenia dla środowiska, jeśli są prawidłowo odzyskiwane w kraju przeznaczenia. Z wyjaśnienia tego wynika, że wpisanie jednego z rodzajów odpadów do wykazu i będące tego konsekwencją wyłączenie z systemu kontroli i nadzoru wprowadzonego rozpo-

rządzeniem nr 259/93 jest wynikiem uprzedniego badania, w następstwie którego stwierdzono brak takich zagrożeń.

32 W świetle powyższego należy stwierdzić, że bardziej elastyczne uregulowania mające zastosowanie do odpadów wymienionych we wspomnianym zielonym wykazie odpadów, to znaczy niepoddanie ich podstawowym elementom procedur kontroli i nadzoru wprowadzonym rozporządzeniem nr 259/93, nie mogą być zasadniczo rozciągnięte na odpady niewymienione w tym wykazie.

33 W szczególności okoliczność, że odpad składa się z dwóch elementów, które rozpatrywane oddzielnie mogą stanowić odpady ujęte w zielonym wykazie odpadów, nie może automatycznie prowadzić do objęcia takiego złożonego odpadu tym wykazem. Warunki, w których można dokonać przetworzenia takich odpadów, i zagrożenia dla środowiska naturalnego związane z ich obróbką nie muszą bowiem być identyczne w przypadku, gdy dany odpad stanowi całość złożoną z kilku elementów lub gdy każdy z tych elementów stanowi odrębny odpad.

34 W tym zakresie należy ponadto stwierdzić, że Trybunał orzekł, iż mieszanka odpadów objętych zielonym wykazem odpadów może należeć do kategorii „AD 160 Odpady komunalne/z gospodarstw domowych" w rozumieniu bursztynowego wykazu zawartego w rozporządzeniu nr 259/93, dodając, że wyłącznie odrębna zbiórka i prawidłowe sortowanie rzeczonych odpadów pozwoliłoby na to, by zostały objęte zielonym wykazem (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Beside i Besselsen, pkt 30 i 31).

35 A fortiori jednolity odpad pochodzący z trwałego zestawienia — a nie zwykłej przypadkowej mieszanki — dwóch zasadniczych materiałów wymienionych w zielonym wykazie odpadów nie jest objęty tym wykazem, chyba że został w nim wyraźnie wymieniony.

36 Co się tyczy podejścia proponowanego przez Komisję, to nie można go przyjąć.

37 Po pierwsze podejście to nie jest zgodne z celami realizowanymi przez rozporządzenie nr 259/93 w zakresie, w jakim zmierza ono — jak wskazano w pkt 28–33 niniejszego wyroku — do wyłączenia wysyłek niektórych typów odpadów z ustanowionych w nim mechanizmów kontroli i nadzoru wyłącznie za pomocą wpisania tego typu odpadu do zielonego wykazu odpadów w następstwie uprzedniego badania dotyczącego zagrożeń dla środowiska naturalnego związanego z przetworzeniem i obróbką rzeczonego odpadu.

38 Po drugie, jak słusznie wskazał rząd niderlandzki, indywidualne podejście, takie jak proponowane przez Komisję, mogłoby prowadzić do braku pewności prawa dotyczącej zarówno podmiotów gospodarczych, które w pierwszej kolejności musiałyby podejmować decyzje i ryzyko w tym zakresie, jak i właściwych władz państw członkowskich.

39 W świetle niepewności będącej skutkiem takiego podejścia mogłoby ono również podważyć cel realizowany przez ustawodawcę wspólnotowego, który stosując formę rozporządzenia do uregulowania dziedziny przesyłania odpadów, w szczególności zmierzał do zapewnienia równoczesnego i jednolitego stosowania tego ustawodawstwa we wszystkich państwach członkowskich, gdyż harmonizacja taka dotyczy nie tylko materialnoprawnych warunków dokonywania tych wysyłek, lecz również procedury mającej do nich zastosowanie (wyrok z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie C-324/99 DaimlerChrysler, Rec. str. I-9897, pkt 34 i 67).

40 Po trzecie broniona przez Komisję teza nie znajduje oparcia w tekście rozporządzenia nr 259/93. W szczególności sprzecznie z tym, co sugeruje Komisja, zdanie wprowadzające załącznika II do rozporządzenia nr 259/93 nie może uzasadniać wniosku,

w świetle którego do odpadu łączącego dwa materiały wymienione w zielonym wykazie odpadów powinny być stosowane uregulowania przewidziane dla odpadów wskazanych w tym wykazie, o ile nie prowadzi to do zwiększonego zagrożenia dla środowiska naturalnego lub braku możliwości racjonalnego odzyskania różnych, występujących w odpadzie materiałów.

41 Sytuacji, o której mowa we wspomnianym zdaniu wprowadzającym, dotyczącym przypadku gdy dany odpad jest „zanieczyszczony" „innymi" materiałami, nie można bowiem po prostu utożsamiać z przypadkiem, gdy odpad składa się z dwóch materiałów, z których oba stanowią swoiste i podstawowe składniki.

42 W świetle całości powyższych rozważań na drugie i trzecie pytanie powinno się udzielić odpowiedzi, w świetle której rozporządzenie nr 259/93 należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż złożony odpad składa się z dwóch materiałów, z których oba są wymienione w zielonym wykazie odpadów znajdującym się w załączniku II do tego rozporządzenia, nie prowadzi do zastosowania do rzeczonego złożonego odpadu uregulowań ustanowionych na mocy tego rozporządzenia w odniesieniu do odpadów wymienionych w tym wykazie.

W przedmiocie kosztów

43 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

1) **Kod GC 020 zielonego wykazu odpadów zawartego w załączniku II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje on przewody wyłącznie pod warunkiem, że pochodzą z wyposażenia elektronicznego.**

2) **Rozporządzenie nr 259/93 zmienione rozporządzeniem nr 2557/2001 należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż złożony odpad składa się z dwóch materiałów, z których oba są wymienione w zielonym wykazie odpadów znajdującym się w załączniku II do tego rozporządzenia, nie prowadzi do zastosowania do rzeczonego złożonego odpadu uregulowań ustanowionych na mocy tego rozporządzenia w odniesieniu do odpadów wymienionych w tym wykazie.**

Podpisy